

श्वेतानि रूपाणि प्रव्यक्ततराणि भवन्ति ॥ तत्र सारुवात्य-
रिशुष्कारुण्यवर्णानि विषममध्यानि कदम्बपुष्पतुण्डिकेरी-
नाडीसुखसूचीसुखाकतीनि च भवन्ति । तैरुपहृतः सगुलं
संहतसुपवेक्ष्यते कटीशृङ्गपार्श्वं मेदुगुदनाभिप्रदेशेषु चास्य
वेदना गुल्माशीलाहोदराणि चास्य तन्निमित्तान्येव
भवन्ति, कृष्णत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो
भवति । पित्तान्नीलाभ्यानि तनूनि विसर्पणीणि पीतावभासानि
यक्ष्मकाशानि शुक्लजिह्वासंस्थानानि अवमध्यानि जलौ-
कोवक्त्रसङ्घातिनि प्रकृतिज्ञानि च भवन्ति तैरुपहृतः सरुधिर-
मतिसार्यते ज्वरदाहपिपासासूर्च्छाश्चोपद्रवा भवन्ति,
पीतत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो भवति ।
क्षेत्रज्ञानि श्वेतानि महामूलानि स्थिराणि दृष्टानि
क्षिप्रानि पाण्डूनि करीरपनसास्थिगोस्तनाकाराणि न
भिद्यन्ते न स्मरन्ति कण्डूवृक्षलानि च भवन्ति तैरुपहृतः
सङ्क्षेपज्ञानमनसं मांसधावनप्रकाशमतिसार्यते शोफशीत
ज्वरारोचकाविपाकशिरोगौरवाणि चास्य तन्निमित्तान्येव
भवन्ति, शुक्लत्वङ्मखनयनदशनवदनमूलपुरीषश्च पुरुषो
भवति ॥ रक्तज्ञानि न्यपोधप्ररोहविद्रुमकाकणनिकाफलसङ्घ-
शानि पित्तलक्षणाणि च यदावगाढपुरीषप्रपीडितानि
भवन्ति तदार्थं दुष्टमनस्यमसृक् सहसा विस्फुरन्ति तस्मैवा-
तिप्रवृत्तौ शोणिततियोगोपद्रवा भवन्ति ॥ सन्निपातज्ञानि
सर्वदोषलक्षणयुक्तानि ॥ सहज्ञानि दुष्टशोणितशुक्रनिमि-
त्तानि तेषां दोषत एव प्रसाधनं कर्तव्यं विशेषतश्चाल
दुर्दर्शनानि परुषाणि पाण्डूनि दारुणान्यन्तसुखानि
तैरुपहृतः कथोऽत्यमुक् सिरासन्ततगात्रोऽत्यप्रजःक्षीण-
रेताः क्षामस्तरः क्रोधनोऽत्याग्निघ्राणशिरोऽक्षिप्रवण-
रोगवान् सततमन्द्रकूजाटोपहृदयोपलेपारोचकप्रवृत्तिभिः
पीड्यते ॥ “अर्थ आद्या महारोगा अतिपापाङ्गवन्ति
हि” । याता० सृष्ट० । प्रयो० सद्योपः । अर्थमथ्यत् न० ।
अर्थस वि० अर्थस्-अर्थ्यर्थेऽच् । बलिकाकारशुद्धाव्याधियुक्ते ।
“होनक्रियं निष्पुरुषं निष्कन्दोरोमशार्शसम्” मनुः ।
अर्थसान वि० ऋष-असानच् सुट् च । बाधके हिंसके “अव
प्रियमर्थसानस्य” ऋ० १, २० ६ “अर्थसानस्य बाधसानस्य” भा०
न्यर्थसानामोपति ऋ० १०१ ३०, ८ २ मन्देहासुरे “इन्द्रः
सूर्यस्य रश्मिर्न्यर्थसानमोपति ८, १२६, “अर्थसानं
बाधमानं मन्देहास्यमसुरम्” भा० । [डोप् ।
अर्थिन् वि० अर्थमस्य इति । अर्थोऽरोगयुक्ते स्त्रियां
अर्थोऽर्ह उ० अर्थो हन्ति हन-ट । (खोल) १ मुरण्, २ भस्मातके

च १ अमनुष्यकर्तृकार्योऽहननकारकमात्रे वि० “अर्थोऽर्ह
कारभं मूलं सातुषन्तु विषापहम् “यच्चान्यदपि स्निग्ध-
मर्थोऽर्हमसृष्टमूलपुरीषश्च तदुपसेवेत” इति च सुश्रुतः ।
स्त्रियां डोप् । सा च तालमूल्याम् मेदि०
अर्थोऽर्हित उ० अर्थसि हितः सेवनेन तन्नाशकत्वात् उत० ।
१ भस्मातके । २ अर्थोऽरोगहितकारकमात्रे वि० अर्हित
इति च्छेदे । ३ तत्ताहितकरे वि० ।
अर्थेण न० ऋष-गतौ मावे ल्युट् । १ गमने करणे ल्युट् ।
२ गमनसाधने स्त्रियां डोप् । “याः सीमानं विस्जन्ति
मूर्त्तानं प्रत्यर्णयोः अथ० ८, १८, १३ ।
अर्ह योग्यत्वे भा० पर० अक० सेट् । अर्हति आर्हीत् आनर्ह
लोके, वेदे तु आनर्ह । प्राप्तिरयोग्यतार्थे गतौ च सक० ।
अर्ही अर्हितः अर्हितम् अर्हिन्वा अर्हणम् अर्हन्
“द्विवाख्यान्यर्हसि सोढुमर्हन्” रघुः । “शुरोर्गुतौ सञ्चि-
हिते गुरुवन्मानमर्हति” मनुः । “दण्डमर्हति माधकम्
मनुः । स तस्मात्सुमर्हति” स्मृतिः “तथापि त्वं महा-
बाहो नैनं शोचिषमर्हसि” गीता । कचिदस्यात्मनेपदि-
त्वम् व्यत्ययेन । “मखिलं नाहंसे प्राज्ञ ! दाढमेषां हि
लैप्रेकिकम्” “रावणो नाहंते पूजाम्” इति च रामायणम् ।
अर्ह पूजने चुरा० उभ० सक० सेट् । अर्हयति ते आर्जिह्वत् ।
“राजार्जिह्वत्” मधुपर्कपाणिः” भट्टिः । अर्हयामास ।
अर्हणा अर्हयन् अर्हयितुम् अर्हयित्वा । “स्वग्विणं तस्य-
मासीनमर्हयेत् प्रथमं गवा” मनुः । पूजनं च स्तुतिनति-
प्रवृत्तिभिः सम्माननम् । अभि-आभिसुख्येन सम्मानने ।
“अभ्यर्हितञ्च” का० वार्त्ति० ।
अर्ह उ० अर्हते च उ० अर्ह कर्मणि यत् । पूजास्तुत्यादिभिराराध्ये
१ ईश्वरे २ शक्रे च । ३ पूजनीये वि० “अर्हानभोजयन्
विप्रो दण्डमर्हति माधकम्” मनुः ४ विष्णौ उ० । “अभि
प्रायः प्रियाहोऽर्हः” विष्णु स० । “पूजास्तुतिनसंस्कारा-
दिभिः पूजनीय इत्यर्हः” भा० । भावे घञ् । ५ पूजने ।
अर्हति स्वा० अर्ह-कर्त्तरि अच् । ईयोस्ये वि० ।
“तस्माद्गार्हा वयं हन्तु” भास्वराद्गान् स्वभाववान्” गीता ।
“अर्होऽसि कपिराज्यस्य त्रियं भोक्तुमनुत्तमाम्” रामा० ।
“नियुक्तायामपि पुमान् नाय्यां जातोऽविधानतः । नैवार्हः
यैतकं रिक्तं पतितोत्पादितो हि सः” मनुः आर्षत्वात्
कर्मणि न घञी “पूजाहोवरिहृदन” गीतायान्तु “कर्म-
खण्” अण् उप० स० । भावे घञ् । ७ गतौ द्योग्यत्वे
धाढनामनेकार्थत्वात् द्रव्यक्रययोग्यत्वात् अर्ह-कर्मणि घञ्